

Op zowel de binnen- als de buitenmuren zitten muurschilderingen met Bijbelse episoden uit het Oude en Nieuwe Testament. De schilderijen zijn gemaakt rond 1601 door lokale

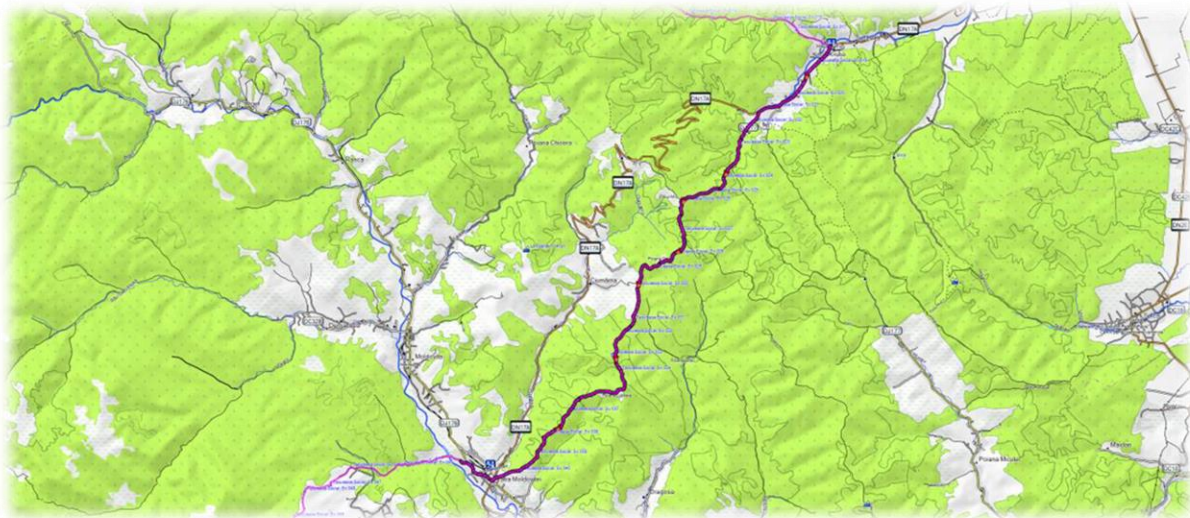
kunstenaars. De fresco's hebben een groene achtergrond met daarop heldere kleuren. Op de noordelijke wand bevindt zich de meest monumentale voorstelling: de paradijssladder met een gevecht tussen engelen en duivels.

Er is geen terras in de buurt maar wel een winkeltje zodat er toch iets gedronken kan worden.
Zondag 20 augustus 2023

- Van : Sucevita
- Naar : Vatra Moldovitei
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 1200 m
- Dalen : 1200 m
- Duur : 8 uur

Aan kerken en kapellen geen gebrek in Roemenië.

Regelmatig zien we borden die er de wandelaar op attent maken dat hier bruine beren zitten. Naar schatting zouden er zo'n 6.000 bruine beren leven in de bossen van Roemenië. Het zijn nachtdieren, vandaar dat men steeds voor zonsondergang uit de bossen dient te zijn.

Vandaag hebben we de zwaarste wandeldag van de ganse week. Drie mensen laten deze dag achterwege maar Karel zal met hen naar enkele mooie plekjes rijden en ze zullen tevens het eiermuseum bezoeken.

Nagenoeg alle dagen krijgen we temperaturen tussen de 25 en 30 graden. Af en toe ook wat regen en een onweer.

Om even uit te rusten proberen we een geschikte plek te vinden maar het lukt niet altijd om in de schaduw te zitten.

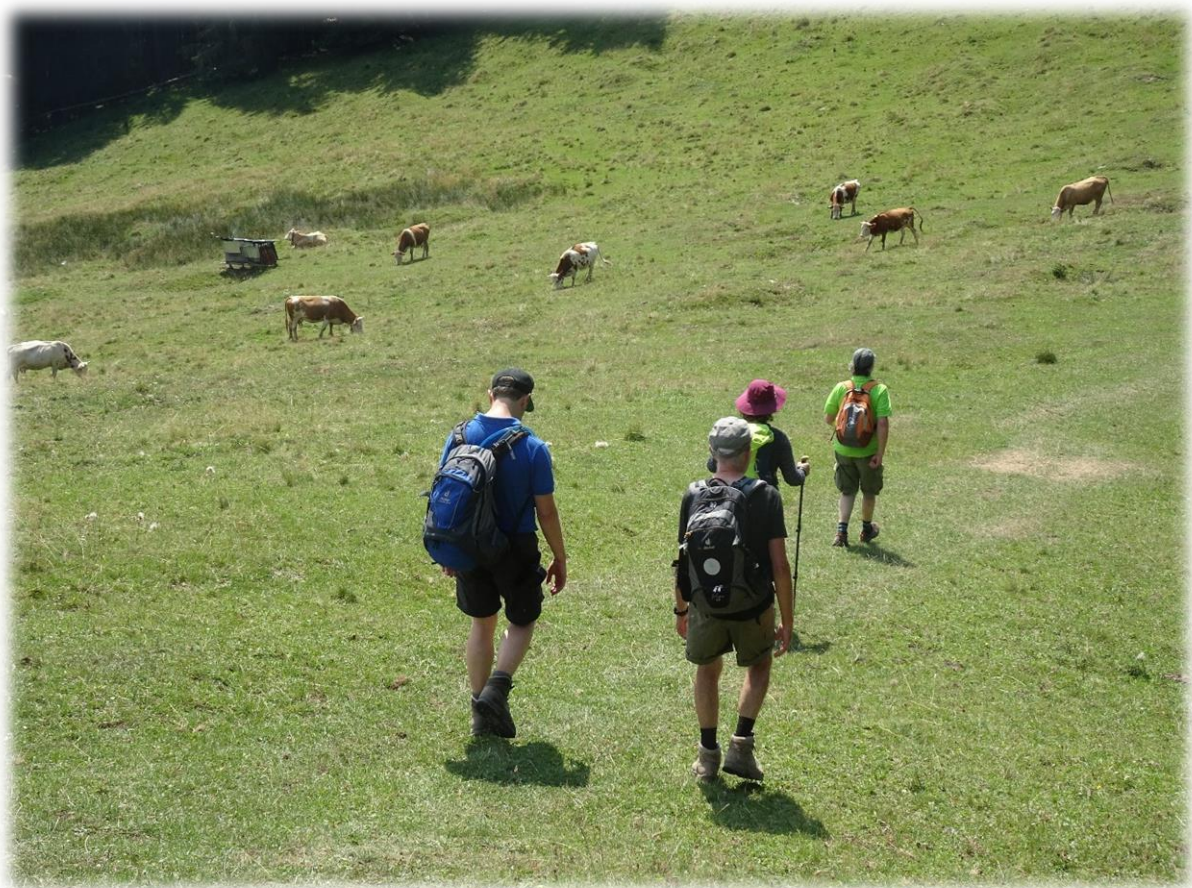
1400 bornes staan er opgesteld langsheen het parcours van de Via Transilvanica. Voor de plaatsing werden alle bornes verkocht voor ongeveer 1.000 euro aan welstellende burgers. Deze mochten de steen dan enkele maanden houden zodat zij er een figuur of tekst konden

laten ingraven. Sommige stenen zijn dan ook ware kunstwerkjes. Ik heb er ook eens een keertje een gezien waar gewoon een hoek af was. Dat zegt misschien al veel over de koper van de steen.

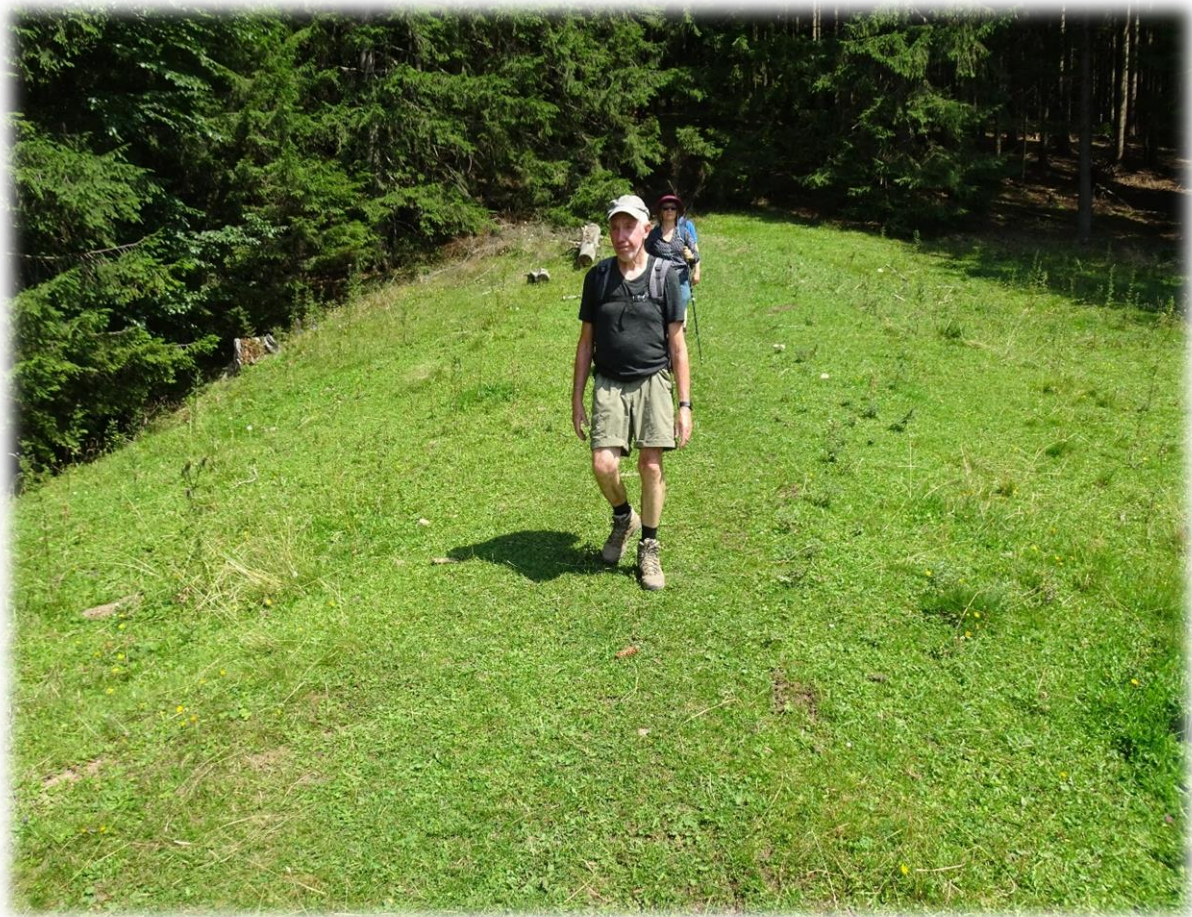

Paarden en koeien lopen hier min of meer vrij rond. De dieren zijn het gewoon van mensen rond hen te zien en laten zich dan ook makkelijk aaien.

We rusten even uit in een onbemande schuilhut.

Walter, Nicole en Gerd zijn ons tegemoet gekomen. Op het einde van de dag komen we toch in een zwaar onweer terecht.

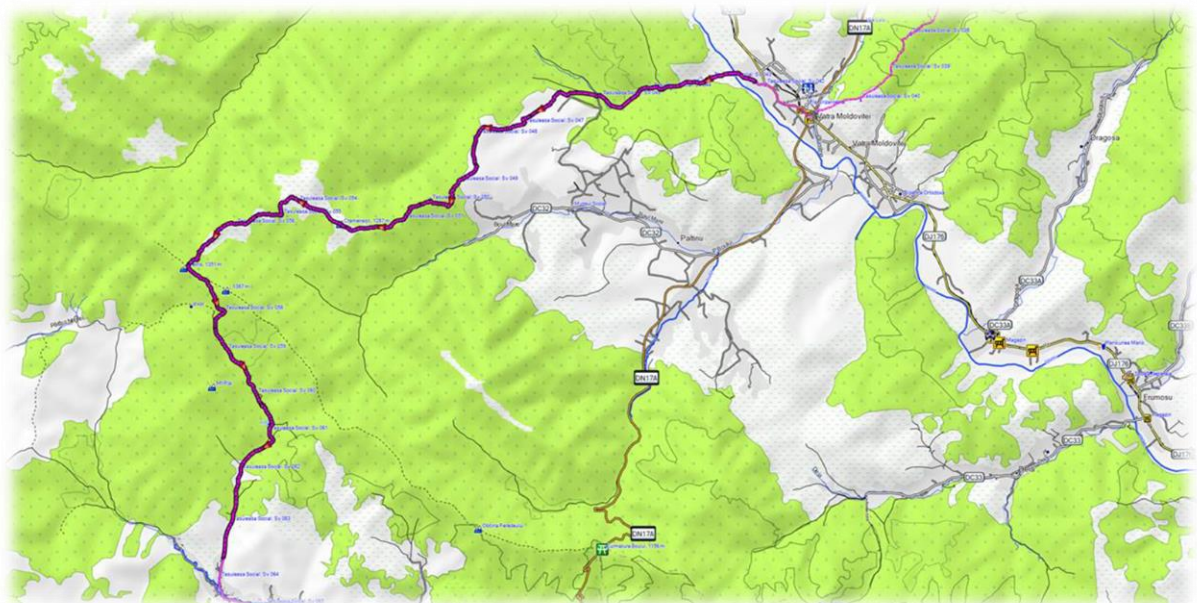

Vatra Moldovitei komt in zicht. Het grondgebied van de gemeente Vatra Moldovitei strekt zich uit langs de gelijknamige stroom waarvan de loop in de noordwest-zuidoostelijke richting is georiënteerd over een lengte van 11 km waarna ze uitmondt in de Moldavische rivier.

Maandag 21 augustus 2023

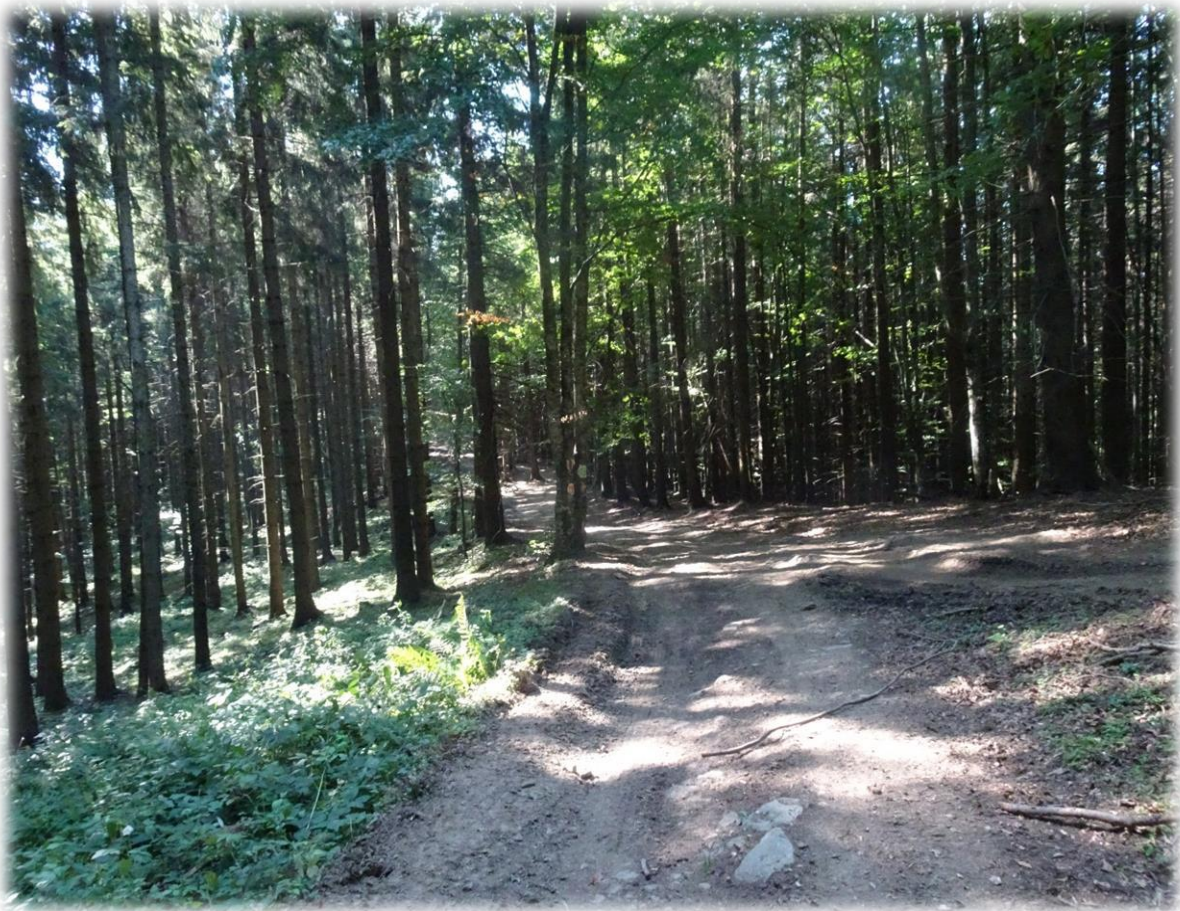
- Van : Vatra Moldovitei
- Naar : Sadova
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

We hebben de nacht doorgebracht in een klein pensionnetje dat enkel maar te bereiken is via een verharde weg. Normaal zitten er twee ooievaars op het nest aan de kerk maar toen we er een foto wilden nemen waren de vogels gaan vliegen. De vleugelspanwijdte van de ooievaar

bedraagt 195 tot 215 centimeter. Als carnivoor eet de ooievaar een breed scala aan dierlijke prooien, inclusief insecten, vissen, amfibieën, reptielen, kleine zoogdieren en kleine vogels. Hij vormt geen paar voor het leven. Het paar bouwt een nest bestaande uit grote takken, dat soms meerdere jaren wordt gebruikt.

Het vrouwtje legt elk jaar één legsel van gewoonlijk vier eieren. Beide ouders broeden om beurten de eieren en voeden ook beiden de jongen op. Deze opvallende vogel heeft aanleiding

gegeven tot vele legendes in zijn verspreidingsgebied, waarbij de meest bekende is dat baby's worden gebracht door de ooievaar.

Een boerin vertrekt met haar twee koeien in de ochtendmist.

We bevinden ons in de historische regio Bucovina. De naam betekent “beukenland” dat nu voor de helft in Roemenië ligt en voor de helft in Oekraïne. Het is een bosrijk berglandschap.

Koeien, paarden, schapen en geiten lopen hier redelijk vrij rond. Deze dieren trekken zich niets aan van passerende wandelaars.

Het beschilderen van eieren is een oude traditie, typisch voor Bucovina. Men vindt dit uiteraard ook terug in andere landstreken, maar in Bucovina vind je de beste artiesten. Een

van hen is Lucia Condrea en ze heeft in haar vak een wereldfaam. De motieven op de eieren zijn geïnspireerd op het borduurwerk en hebben een grote symbolische waarde. De vaardigheid wordt overgedragen binnen families en doorgegeven van generatie op generatie.

Vorig jaar, bij de voorbereiding van deze tocht ontmoette ik twee Roemenen, een arts en een tandarts, die op dezelfde dag als ikzelf begonnen waren aan Via de Transilvanica. Zelf hadden ze nog nooit een beer gezien maar ze wisten mij wel te vertellen dat er dat jaar al drie

aanvallen waren geweest in het zuiden en het midden van Roemenië. Ze gaven mij de raad, als ik een beer zou ontmoeten, om stil te blijven staan, er zachtjes tegen te praten, geen oogcontact te maken en zachtjes naar achter te stappen zonder mij om te draaien. De kans is groot dat de beer dan gewoon wegloopt of zijn weg verder zet. Mensen zijn voor de beer geen prooi.

Als men alleen gaat wandelen in bereengebied maakt men best wat lawaai, zingen of zo, zodat de beer zich niet laat verrassen. Met een groep mensen is men redelijk veilig, enerzijds omdat de beer het niet zo op groepen begrepen heeft en anderzijds maakt een groep sowieso al meer

lawaai. Er bestaat ook een berenspray die je aan jouw gordel kunt hangen. Deze spray gaat echter maar 6 meter ver. Als de beer je toch zou aanvallen en je hebt spray bij de hand gebruik dan de spray niet te vlug. Heb je hevige tegenwind maak dan ook geen gebruik van de spray want de beer zal er alleen maar om lachen en jijzelf zal niets meer zien.

Alle vormen van de grote parasolzwam worden beschouwd als goed eetbare paddenstoelen. Meestal worden alleen de hoeden gebruikt die op dezelfde manier als schnitzel kunnen

worden bereid. De stelen zijn vaak taai en niet geschikt voor directe consumptie, maar kunnen wel tot champignonpoeder worden verwerkt. In zeer zeldzame gevallen zijn misselijkheid en braakneigingen gemeld na consumptie

De weg stopt ter hoogte van een boerderij. Evenwel loopt de Via Transilvanica gewoon door het erf.

Er wordt aan de wandelaars wel gevraagd om nadien de poort of het hek te sluiten.

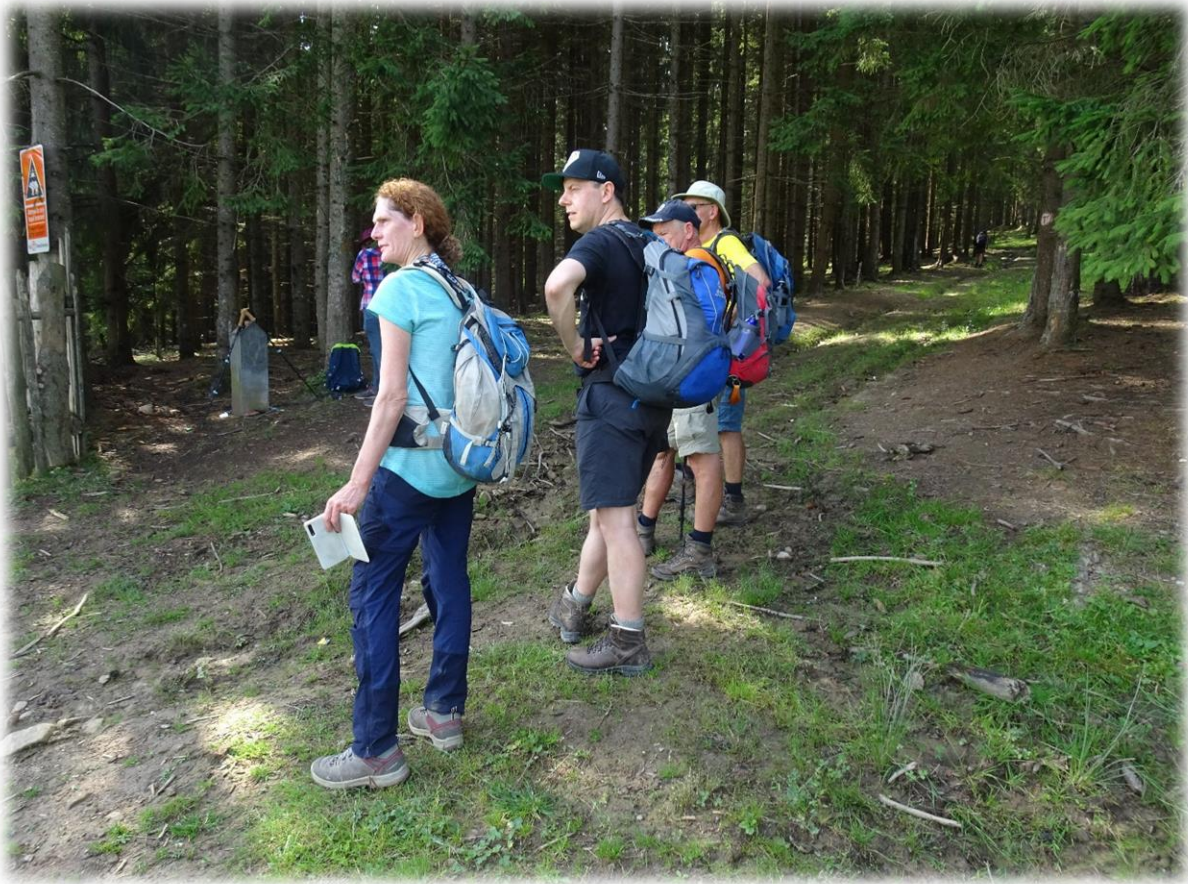

Soms is er geen poort of is deze slotvast en heeft men een constructie gemaakt om over de afsluiting te geraken.

De kleine houten huisjes of hutjes worden meestal enkel bewoond in de zomer door de boer die zijn koeien of andere dieren laat grazen in de buurt.

Men heeft een reuzenschommel geplaatst langsheen de Via Transilvanica om de toeristen te behagen.

Vorig jaar was deze hut nog bemand door Nicolai. Normaal gezien zou Nicolai ons vandaag ontvangen maar blijktbaar maakt hij geen gebruik meer van deze hut.